

ע:

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

ליקטפי קטופי וזכי האי גוונא שרי
גס אי נקוט חסור כדקאמך לממן
(דף עב:) וי"ל שפי שדיו מוכרים י"י
הרבה היה לפס טעות גדול לקוף:
הכא במאי עסקינן דאיכא עקבת
יין אסמא דביתנא. מימא לביטול
הוא פורטא גס? י"ל דמין צמינו הוא
וקסבר דלא טעיל: **ואי** פ"ד משיבה
בעובר בוכים קונה אבאי יחיד.
ואי"ת ואלא מאי דמעות קנות א"כ
אימא סוף שפי אס משנתן מעות משך
וילין היכא ליש מהלל וגמל משך
כיון דמעות קנות דכי האי גוונא
קנות בבכורות (סא) ואי ס"ד דמעות
פירות למ"ל משך יין דבין מעקה
הכא וזין מעקה הכס ליש לממר
דבעינן צעוד בוכים תרמי משיבה
וכסף וזיק"ק הכא ואי ס"ד משיבה
לחסרה קנות כלל מעות אמאי יחיד
והכס נמי הי"ק ואי ס"ד דמעות לחסריהו
קונה (אמאי יחיד) וא"ת מ"מ דמקשה
דבעינן לומר תרמי יי"ל משו דרש
לעמיחן כדלא משיבה א"כ בכסף
כלל דא כדלית ליה לעמוד בוכים
דאכא תרמי משיבה וכסף:
מ"ד הוא עקמא אמאי דרב ב"י.
ואי"ת קריא דרב אדרב דהא מוקי
אליהו קונה דמשיבה קונה בעצוד
בוכים ופ"י הוצי' ד"מ דף מח. וסא)
משמע דס"ל כרשב"ל דמשיבה קונה
בישראל וכל צעוד בוכים גבי הידיא
דמייתי הכס מתנה לנלן דאומר דר
עלה דוקא בלן דלא מייחסרמא משיבה
אלב ספר לא מעל דנשחק אלא
קסבר דמשיבה קונה בישראל א"כ
איהי חונה בעצוד בוכים ומיה

מסייעת להם לרשע"ל וא"כ קשה דרר
לעיל אחר רבא לבנייהא אכל ל"ג מי
דע"כ לא רר האמר רב הלכך כו' דע"כ
פירקה הכי מדמיית ר' יוחנן אקשה
דסביניהא גרסין רב ולא רבא וקשה
מיייר ללן עובד כוכבים ולכן קאמר
כוכבים לא דדמשך דמשיהו עבוד
וכהי נמי לרר לאוקמי לרבי יוחנן
דמיית נמי סיימנא לרשע"ל דהס' פ
דמשמע דמייר בישאל: **בן** נה
וכן נה מלוה על הגול ודארתן ו
ורש"י פ' דלא יתן להשטן משום
וא"י ס"ד משיבא בעבוד כוכבים
דהא ישראל נמי לא קנה ה
נן שקלאו להתחייב צה מיתה דמי
נן למימר דכפי' אכל פסוח משום
הכרי לא קנאה משום הכי פריך

דמי יין נסך ואין לומר
במתנה דאטו בשופטני
יו אומרים להם העובדי
והיין יהיה שלנו מעכשיו

דמשכבה עובר כוכב
 וי' עד דנגע ביה אי
 ישראל ה"ל לא צר
 ימנא דעובר כוכבי
 אירא דמנא קנייה
 למי לארעיתיה דמנא
 נקיש ליה עובר
 ה"ל לא צריא דמנא
 שמעת מינה ה"ל
 קנה לוקח
 לוקח רבא חבא במא
 וי' אפומיה
 וי' וי' נסך שבו מירי
 חללה
 אמר רב
 וי' לא י' ב"י מירי
 העובר כוכבים וי'
 עד שלא נתן מעות
 משך וי' לים
 עובר כוכבים קונה
 משום דמיתחי כי מקח
 וי' סיפא לאו מי
 וי' וי' מקח מעות
 מיתחי כעבודת כוכ
 וי' וי' מיתחי כעב
 וי' מר קשישא בריה
 וי' המוכר וי' לע
 מדד דמי מותח
 עובר כוכבים אינה
 כמא במאי עסקין ד
 וי' סיפא מדד עד
 וי' דקדים ליה דינ
 וי' וי' דאמרת
 וי' אמאי רישא דמ
 וי' וי' אלא מאי אית
 וי' וי' פסק לא
 וי' וי' דקדים ליה דינ
 וי' לא סמכא דעתיה
 וי' וי' דאמר ר' חייא
 וי' נהרג על פחות כ
 וי' וי' וי' אמרת
 וי' קונה אמאי נהרג

ב מיהו י'ס ספרים דגריס
ר הכה מדיי הוא טעמא
יו ר דלמך נאמן סוף
ו"כ לטיל נמי בטובא
לדרכ וי"ל דההוא דבנן
דוקא בנן אכל ספר עובד
יס קונה דלמך רב הכה
ס (כס) ו' ותלמודא
תס (כס) ו' ותלמודא
ג' פחות משוה פרוטה.
ו' ולא יתן להשעון ודוקא
ס ליה דלכרם מניה ו' (ס)
קונה אמר נהר. (ס)
ה להיות שלו ואפי' קט
החיוב דשי' בה וי"ל ד
הפרוטה שלא חסר היש
נפול נהר ומשי' ו' היש

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה

דמחשבים עובד כוכבים. צמדה קנייה ופע"ג דלג ירב וזוי והוי לכו וזוי הלואה גביה מקמי דרעיהו יין נסך דהא לא הי נסך עד שנגע ביה ואפי' אי לא שקלי וזוי מניניהו שפיר דמי: **כמנא דעובד כוכבים.** דיין שכלי אסרו והוי יין נסך מקמי משיכה: **דמחמי**

לְאוֹרֵא דְמִנְא. לְעוֹד כּוֹכְבִּים קִימָה
עוֹד כּוֹכְבִּים הִבְגֵּה: שְׁמַע
מִימֵי כו'. וְאֵן אִיבְעִי אִיבְעִי אִי
הַמְכֹר אֶת הַסְפִּירָה (י"ב דף פ"א):
טַכְכָּס יו". אֲלוֹגִים יֵשׁ כְּכֹלֵי שֶׁל
עוֹד כּוֹכְבִּים שְׁמַעֲכֹד הֵיין עַל פִּי
כְּסִיפָה אֹר כְּשֵׁי טִיפִּין מְקַמֵּי לְעוֹד
חֲמֹרָה דִּשְׂרָלֵל דְּמִנְא לְאוֹרֵא דְּמִנְא לְעוֹד
כּוֹכְבִּים וּמִתְסַר כְּהֵיִא טִיפָה יו"ן שְׁעַל
פִּי: דְּכּוֹנְטָא. פֶּךְ קִטְנָה מִתְּחִיל
כְּדַמְרָה כּוֹכְבִּים קִטְן (ד' י"ב) וּזְפִתִּין
כּוֹנְטָא וְאֵין וּזְפִתִּין מְכִיבָה כְּמוֹד: דְּמִנְא
כְּמִלֵּן. הֵא דְּלִמְרָה רֵל לְמִשְׁכָּל דְּמִי

עסקתן כגון ודאי
כחונתא דקמא קמא
כרשב"ג דא"ר רשב"ג
רבי כוכבים הו"ן מדמי
א טעמא אלא לרב
רשב"ג חבית בחבית
כבי י"הלוקח גרומתא
א בהן עובדת כוכבים
משך יחזיר אם משנתן
ממלה אי ס"ד משיכה
ממאי יחזיר אמר אביי
שעות אמר רבא רישא
טעות אלא אמר רבא
ורישא דלא יהיב וזוי
כבים ביד ישראל סיפא
ות כוכבים ביד ישראל
דרכ חסדא לרב אשי
גד כוכבים פסק עד
ווא אמרת משיכה
מה אמאי דמיו מותרין
קדים ליה דינא א"ה
לא פסק דמיו אסורין
אמאי דמיו אסורין
שיכה בעובד כוכבים
מותרין וסיפא דמיו
ד למימר 'פסק סמכא
כא דעתיה לרדיי נמי
פסק סמכא דעתיה לא
א"ל רבינא לרב אשי
ר אבא א"ר יוחנן 'בן
עזרה פרוטה ולא ניתן
מושיכה בעובד כוכבים
שום דעצריה לישראל
ומאי

לו דינר. שנתן לו מעותיו קודם לכן: **שקדים** נו. ונתן לו מעות
יותר מבדי דמי היין עד שיפסקו הדמים יחזיר לו עשרה אה
המותר: **אמאי** דמיו **אסורין**; ולידיר **ואמרת**. טעמא דרישא
משום דמשיכה קונה סופא נמי אמאי דמיו **אסורין**: **סמכא**
דעפיה. למקמי במשיכה לה: **אם פסק**. קודם משיכה לא סמכא דמשיה
למקיייה במשיכה שמה ירכה לו בדמיו: **כן נא**. שגול את ישראל
פחות משוה פרוטה א"ע? דגבי ישראל לאו ממונה הוא דחמלי עליה
גבי עובד כוכבים ממונה הוא וכן נה נלטשו על הגול בקסאדירין
(דף טו.) ואחריה שלחן וזו היא מיתתן ואין לרבינן תפלה:
ולא

ז) ישראל דבר מחילה הוא אבל עובד כוכבים לאו בר מחילה הוא
וראה ד"ח לא יתחייב עובד כוכבים לשלם גזול בשום ענין:
(א) לא קנה וכל היכא דלמיתיה ברשותיה דישלח ישראל וקשה
להתחייב כחאוסין החיוב דשיך ביה וה"ל יש לנו לומר בכן
אין לו גזל משום פריטות דהוי ממונה לגבי ישראל ואסוריה אית
אל דלא מזה האר וחס ממוון העובד כוכבים לאו מתפרה
לד"ששלח: וי"ח חסין עירובין סב. ד"ה פן נה וסי' ביתר ביבאר:

ומאי

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הבא וכו'
ההוא פירתא בם'. עין
לעיל דף ט ע"כ תוס' ד"ה
אכל ולקמן דף עב ע"א
תוס' ד"ה יין וחולין דף טז
ע"א תוס' ד"ה אמר:

הנהגות רב"ם

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones